

Lovforslaget sættes til forhandling.

Alsing Andersen: Det er i disse dage netop 2 år siden, at en vognmand, der havde påtaget sig at bortskaffe olie- og kemikalieaffald fra industrivirksomheder, truede med at stable sine affaldstønder op uden for Christiansborg, fordi ingen kunne anvise ham, hvortil han skulle bringe sit affald på en lovlig måde og i hvert fald uden at forvolde skade. Myndighederne har vel nok i alt for mange år været nødt til at se igennem fingre med disse problemer og måttet tillade en uforsvarlig og ofte ulovlig bortskaffelse af disse affaldsstoffer.

Der har dog også i mange år været arbejdet fra privat side og kommunal side på at få løst disse problemer. En overgang satte man sin lid til de store forbrændingsanstalter, og man har sat sin lid til forhandlinger med både private og kommunale organisationer, der har arbejdet på en indførelse af destruktionsanstalter. Problemet var, at kommunerne ikke havde mulighed for at kræve de fastsatte påbud og forbud i vandløbslov, i sundhedsvedtægter osv. overholdt, fordi man ikke kunne anvise de steder, hvortil affaldet skulle bringes.

Det er måske et spørgsmål, om der ikke ligesom ved den nye lov i Storbritannien bør indføres bestemmelser om fængselsstraf ud over den hæfte- og bødestraf, der er foreslået her.

Kommunernes Landsforening og Københavns kommunes og Frederiksberg kommunes forvaltninger har i fællesskab oprettet en anstalt ved navn „Kommunekemi“ i samarbejde med et privat firma. Det er vel nok det rette tidspunkt at få dette lovforslag frem på nu, hvor der er skabt de tekniske muligheder for, at i hvert fald en del af affaldet kan bortskaffes.

I lovforslaget bestemmes det, at brugere af olie er forpligtet til at uskadeliggøre deres affaldsstof, at kommunerne skal sørge for en opsamling og bortskaffelse af stoffet, og at brugeren skal kunne idømmes bøde og hæfte, hvis han ikke overholder reglerne. Spørgsmålet er, som jeg nævnte det, om der ikke her var mulighed for også at indføre — eller i hvert fald overveje en indførelse af — fængselsstraf for meget grov overtrædelse, som man har det i Storbritannien.

Den prisværdigt korte og knappe stil i

teksten bygger på de principper, som er nedfældet i den store hygiejnekommisssions betænkning; men der er et par afvigelser. I hygiejnekommisssionens forslag lægges der megen vægt på, at tilsynsmyndigheden ligger hos amtsrådene, og at amtsrådene i øvrigt får ret store beføjelser både med hensyn til planlægning og projektering af anlæggene, i spørgsmålet om teknisk rådgivning over for anlæggene og med hensyn til tilsyn med primærkommunerne. I det foreliggende lovforslag nævnes amternes rolle på disse felter ikke. Det siges i bemærkningerne til forslaget:

„Spørgsmålet om, hvilken myndighed der skal udøve tilsynsmyndigheden... henstår uafklaret, idet dette spørgsmåls besvarelse vil afhænge af de strukturelle overvejelser om forureningsbekæmpelsens fremtidige opbygning. Disse overvejelser vil være afsluttet inden bekendtgørelsens ikrafttræden.“

Det er gode løfter, især sammenholdt med § 10 i udkastet til bekendtgørelsen, hvor det forudsættes, at bekendtgørelsen træder i kraft i indværende år.

Jeg vil i øvrigt gerne i denne forbindelse spørge ministeren, om der i de citerede bemærkninger også ligger et løfte om eller et forvarsel om, at hygiejnekommisssionens tanker og forslag snart kan danne baggrund for en mere rationel og effektiv opbygning og koordinering af hygiejnens og forureningsbekæmpelsens store opgaver.

Når jeg nævner dette, er det også, fordi den faktiske gennemførelse af forslaget om bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald vil stille meget store krav til kommunalbestyrelserne og til de kommunale forvaltninger. Det pålægges kommunerne at registrere de virksomheder, der kan være tale om, og det er vel i og for sig ikke noget særligt problem. Værre bliver det, når kommunerne ifølge lovforslaget dels skal kontrollere og vurdere de affaldsdeklarationer, som virksomhederne giver, og dels skal kontrollere og vurdere, om disse deklarationer er i overensstemmelse med det faktiske indhold i det afleverede affald.

Når der forhåbentlig inden længe også bliver tale om, at man kan modtage kemikalieaffaldet, vil der blive stillet meget store krav om teknisk specialviden hos det personale, der skal beskæftige sig med kontrollen